

THAI RIDGEBACK DOG

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

Rewizja i uzupełnienie wersji polskiej - Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Tajlandia.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski i do towarzystwa.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 26.05.2003.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 7 Pierwotne psy myśliwskie.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Thai ridgeback to stara rasa, której istnienie potwierdzają materiały źródłowe, powstałe ok. 360 lat temu w Tajlandii. Psy te używane były głównie do polowania we wschodnich rejonach Tajlandii. Miejscowa ludność używała ich także do eskortowania wozów oraz jako psów stróżujących. Rasa zachowała przez tak wiele lat swój pierwotny typ dzięki ubogiej komunikacji we wschodnich rejonach Tajlandii; nie miała ona wielu okazji do krzyżowania się z innymi rasami.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, o krótkim włosie, tworzącym pręgę wzdłuż grzbietu. Tułów jest nieznacznie dłuższy, niż wysokość w kłębie. Dobrze rozwinięte mięśnie; budowa anatomiczna adekwatna do zakresu działania.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia: wysokość w kłębie = 11:10. Głębokość klatki piersiowej: wysokość w kłębie = 1:2.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Twardy i aktywny pies, z doskonale rozwiniętą umiejętnością skakania. Wierny pies rodzinny.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Czaszka płaska między uszami, ale widziana z boku – nieznacznie zaokrąglona.

Czoło: Przy skupionej uwadze – na czole pojawiają się zmarszczki.

Stop: Wyraźnie, lecz umiarkowanie zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny. U niebieskich psów, nos jest niebieskawy.

Grzbiet nosa: Prosty i długi.

Kufa: Klinowata, nieco krótsza, niż czaszka.

Wargi: Napięte, o dobrej pigmentacji.

Jama ustna: Preferowane czarne znaczenia na języku.

Szczęka i żuchwa: Szczęka i żuchwa mocne.

Uzębienie: Białe i mocne; zgryz nożycowy.

Oczy: Średniej wielkości, migdałowego kształtu. Kolor oka – ciemnobrązowy.

U niebieskich psów dopuszczalny jest bursztynowy kolor oczu.

Uszy: Osadzone po bokach czaszki. Średniej wielkości, trójkątne, pochylone do przodu i pewnie stojące. Nie mogą być cięte.

SZYJA: Średniej długości, mocna, umięśniona, nieco łukowata, utrzymująca wysoko głowę.

TUŁÓW:

Grzbiet: Mocny i prosty.

Lędźwie: Mocne i szerokie.

Zad: Umiarkowanie opadający.

Klatka piersiowa: Wystarczająco głęboka, by sięgać łokci. Żebra dobrze wysklepione, ale nie beczkowate.

Dolna linia: Brzuch dobrze podciągnięty.

OGON: Gruby u nasady, stopniowo zwężający się ku końcowi. Koniec może sięgać stawów skokowych. Noszony pionowo i nieco zagięty.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatka: Dobrze kątowana

Przedramię: Proste.

Śródrezcze: Widziane z przodu – proste; widziane z boku – bardzo nieznacznie nachylone.

Łapy: Owalne.

Pazury: Czarne, ale mogą być jaśniejsze, w zależności od koloru szaty.

KOŃCZYNY TYLNE:

Uda: Dobrze rozwinięte, z dobrze kątowanym kolanem.

Stawy skokowe: Mocne i nisko ustawione.

Śródstopie: Widziane z tyłu – proste i równoległe.

Stopy: Owalne.

RUCH: Dobry wyrok, bez kiwania czy kołysania tułowiem. Równoległe prowadzenie kończyn przy normalnej prędkości. Widziane z przodu, przednie kończyny poruszają się w górę i dół po linii prostej, tak, iż łopatka, łokieć i nadgarstek znajdują się mniej więcej w tej samej linii. Widziane z tyłu, staw kolanowy i biodrowy znajdują się mniej więcej w tej samej linii. Ruch odbywa się po linii prostej, do przodu, bez odrzucania łap do wewnątrz czy na zewnątrz,

zatem umożliwia długi wykrok i mocną akcję kończyn tylnych. Ogólnie rzecz biorąc, rytm ruchu psa wywołuje wrażenie łagodnego, płynnego i harmonijnego.

SKÓRA: Miękka, delikatna i napięta. Szyja bez podgardla

SZATA:

SIERŚĆ: Krótka i gładka. Pręgę na grzbiecie tworzy włos, rosnący w przeciwnym kierunku do reszty szaty. Powinna ona być wyraźnie oddzielona od pozostałych części grzbietu. Istnieją różne kształty i długości pręgi; musi ona jednak być symetryczna z każdej strony kręgosłupa i nie przekraczać szerokości grzbietu. Dopuszczalne są korony lub wicherki na głowie pręgi.

MAŚĆ: Jednolity kolor: rudy, czarny, niebieski i bardzo jasny płowy (izabelowaty). Czarna maska preferowana u rudych psów.

WIELKOŚĆ: Idealna wysokość w kłębie:

psy 56-61 cm; suki: 51-56 cm. Z tolerancją +/- 2,5 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Jakikolwiek zgryz inny, niż nożycowy.
- Nierówna pręga.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Brak pręgi.
- Długi włos.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.